

اشتباه بزرگ والدین/ چرا برخی کودکان ابتکار و سازندگی ندارند؟

یکی از وظایف مهم و حساس اولیاء کودکان پرورش جنبه‌های اجتماعی کودکان است و پدران و مادران باید با سپردن مسئولیت‌های جزئی کودکان خود را برای زندگی اجتماعی و قبول مسئولیت‌های بزرگ آماده سازند.

خبرگزاری مهر- یکی از وظایف مهم و حساس اولیاء کودکان پرورش جنبه‌های اجتماعی کودکان است و پدران و مادران باید با سپردن مسئولیت‌های جزئی کودکان خود را برای زندگی اجتماعی و قبول مسئولیت‌های بزرگ آماده سازند. بدیهی است زندگی اجتماعی دارای فوت و فن خاصی است، هر کس نمی‌تواند در روابط با دیگران موفق باشد، مگر آن که به خصوصیات زندگی اجتماعی و سازش با دیگران آشنا باشد. کودکانی که اولیا آنان تمام نیروی خود را متوجه درس خواندن فرزندانشان می‌کنند و هیچ برنامه‌ای برای پرورش روحیات اجتماعی آنان نداشته‌اند، چنین کودکانی وقتی بزرگ شده و به زندگی اجتماعی قدم می‌گذارند به ابزار و اصول سازگاری و همزیستی و قبول مسئولیت اجتماعی آشنایی ندارند و از انجام کارها مستقلاً و قبول مسئولیت هر کاری وحشت دارند، همیشه می‌خواهند در حاشیه زندگی انسان‌های دیگر زندگی کنند و به عبارت دیگر افرادی دنباله رو بوده و فاقد سازگار و ابتکار خواهند بود.

بر همین اساس پدران و مادران باید از همان آغاز کودکی اصول اساسی زندگی اجتماعی را با امکانات محدودی که در محیط خانه وجود دارد به آنها تفهیم نمایند تا برای شرکت در زندگی اجتماعی آمادگی بیابند.

مسئولیت چیست؟

بسیاری از کودکان اعم از دختر و پسر دوست دارند در محیط خودشان کارهایی را انجام دهند. دخترها می‌خواهند لباس بشویند و ظرف‌ها را تمیز کنند و آشپزی کنند و در نظر و ترتیب قسمت‌های مختلف خانه دخالت داشته باشند. پسرها هم می‌خواهند مستقلاً کارهایی که در محیط خانه وجود دارد خود انجام دهند.

در محیط مدرسه برخی از بچه‌ها در همکاری با معلمان و مدیران آمادگی بیشتری از خود نشان می‌دهند و به خوبی می‌توانند مسئولیت‌هایی قبول کنند و سرپرستی کارهای مختلف را به عهده داشته باشند و یا در آموزش همکلاسی‌های ضعیف خود شرکت داشته باشند.

در برابر این عده کودکانی هستند که اصولاً از هر نوع مسئولیتی شانه خالی می‌نمایند و هرگاه کاری به آنان محول می‌گردد آن کار به طور ناقص انجام داده و هرچه زودتر خود را کنار می‌کشند. این عده جز افرادی هستند که خصوصیات اجتماعی در آنها کمتر وجود دارد و معلوم می‌شود در محیط خانوادگی کمتر به پرورش این جنبه پرداخته شده است. این گونه کودکان حتی با در دست داشتن مدارک تحصیلی چون فاقد کمالات اجتماعی هستند نمی‌توانند در آینده به خوبی در زندگی اجتماعی موفق شده از تحصیلات ارزنده خود بهره مند گردند.

اشتباه بزرگ والدین

یکی از احتیاجات روانی افراد ابراز شخصیت است، منظور از ابراز شخصیت ارایه افکار و عقاید به دیگران است هر فردی خواه کوچک یا بزرگ در هر وضع و مرحله‌ای باشد میل دارد از فرصت‌های مختلف استفاده کرده و خود را نشان دهد. هر شخص برای اینکه در این کار موفق گردد مسئولیت کاری را قبول کرده و با نظر و فکر خود آن کار را انجام می‌دهد. پس قبول مسئولیت در حقیقت نوعی ابراز شخصیت است چه فرد براساس قبول مسئولیت آراء و افکار خود را به دیگران ارایه می‌دهد.

برخی از پدران و مادران بدون اینکه به این نیاز طبیعی کودکان توجه داشته باشند و با راهنمایی و سپردن مسئولیت‌های جزئی استعداد قبول مسئولیت را در آن به تدریج پرورش دهند، از ترس اینکه مبادا کارها به طور ناقص انجام شود آنان را از قبول مسئولیت‌ها باز می‌دارند و همین جلوگیری و ممانعت زمینه پذیرش مسئولیت را در آنان از بین می‌برد. بنابراین دادن فرصت‌ها به کودکان خود اولین شرط پرورش حس مسئولیت آنان است.

آمادگی کودکان برای پذیرش مسئولیت‌ها

استعداد پذیرش مسئولیت در همه کودکان کم و بیش وجود دارد و این محیط تربیتی است که باید آن را پرورش دهد و اگر در محیط

تربیتی در خانه و مدرسه زمینه پرورش آن وجود نداشته باشد این استعداد به تدریج به خاموشی خواهد گرائید.

پدران و مادران باید توجه داشته باشند که ممانعت و خودداری آنان از سپردن کارها به دست فرزندان برابری شکست و عقب ماندگی آنان در زندگی اجتماعی شان خواهد بود.

همان طور که کودکان راه رفتن را با زمین خوردن ها می آموزند همچنین مسایل اجتماعی و قبول مسئولیت را با انجام دادن کارها به طور ناقص و خراب کردن آنها می آموزند.

کودکن که از دوران خردسالی به تدریج برای زندگی اجتماعی پرورش داده نمی شوند وقتی به سن جوانی می رسند چون روحیات آنان فرم و شکل پیدا کرده و دیگر تغییر و تبدیل در آنها دشوار می گردد و نمی توان براحتی آنان را به خصوصیات زندگی اجتماعی گردانید.